

Nr 218.

Av herr Vigelsbo, angående kronogårdarnas elektrifiering.

Vid vissa av kungl. domänverkets gårdar förekommer alltså att arrendatorerna få svara för gårdarnas elektrifiering samt ikläda sig de kostnader som äro förknippade med tecknande av andelar för gårdarna samt de räntor och amorteringar anläggningskostnaderna medföra. Det är visserligen så att en arrendator vid avträdande av sitt arrende äger rätt till lösen av sina kostnader av efterträdaren. Det visar sig emellertid många gånger medföra tvistigheter mellan den avträdande och tillträdande arrendatorn. Det synes vara mindre lämpligt att detta missförhållande skall kvarstå som ett ständigt återkommande tvistefrö mellan avgående och tillträdande arrendatorer, helst som jordägare också i övrigt själva få svara för både elektrifiering och andelsteckning. Då andelarna dessutom äro knutna till fastigheten samt till sitt antal avpassade med hänsyn till gårdens storlek, synes det vara fullt riktigt att även vid ett statligt arrende jordägaren svarar för denna angelägenhet.

I den allmänna arrendelagen § 6 är dessutom föreskrivet att »legan må ej utsättas annorledes än i pengar». Vad som således gäller för arrende i allmänhet bör väl också gälla för staten själv. Genom att jordägaren här övervältrar på arrendatorn de kostnader, som äro förknippade med ovan angivna, numera för ett jordbruk oundgängligen nödvändiga anläggningar, kommer arrendatorn på ett sådant kronoarrende således att erlägga ett högre arrende än det i kontraktet angivna. Det är obestridligt att en gård genom elektrifiering erhåller ett väsentligt högre värde, vilket i sin tur också borde innebära att jordägaren själv svarar för de kostnader denna värdeökning medför. Jag tillåter mig således hemställa,

att riksdagen måtte besluta att elektrifiering av kronogårdarna samt alla därmed förknippade fasta kostnader övertagas av kungl. domänverket.

Stockholm den 25 januari 1951.

Sven J. Vigelsbo.